

Johan Knudsen: I Modsætning til de ærede Medlemmer, der hidtil have udtalt sig i denne Sag, skal jeg fatte mig ganske kort. Stillingen som Overinspektør for Opdragelsesanstalterne her i Landet er saa omfattende, at den fuldt ud lægger Beslag paa en Mands Arbejdsevne. Han skal ikke alene forestaa den store Kontorvirksomhed, der i de Aar, Børneloven har virket, er i stærk og stadig Stigen, men ogsaa foretage hyppige Rejser rundt omkring til Anstalterne og Børnehjemmene, ligesom han maa holde sig à jour med, hvad der paa Børneforsorgens Omraade sker i Udlandet. Posten som Overinspektør kan derfor ikke være nogen Bibestilling, og naar den nuværende Overinspektør foruden at være Formand for Overværgeraadet tillige er Assessor i Overretten, er det forklarligt, at det sidstnævnte Embede under hele Assessor Bruns Funktionstid som Overinspektør har været bestyret ved Konstitution. Det foreslaas nu, at Stillingen som Overinspektør skal være et med kgl. Udnævnelse forbundet Embede, der skal lønnes med 5,200 Kr. aarligt med et Tillæg af 400 Kr. hvert 4de Aar indtil 6,800 Kr. Denne Lønning, der omtrent svarer til Gagen for en Departementschef i et af Ministerierne, synes mig ikke for stor, naar man tager Hensyn til, hvor overmaade ansvarsfuld Stillingen er, og hvor megen Dygtighed og Erfaring den kræver. Det vilde være ubilligt, om den nuværende Overinspektør, Assessor Brun, der gennem mange Aar har gjort et ganske uegennyttigt Arbejde for Børnesagen, skulde lide noget væsentligt pekuniært Tab ved den ny Ordning, og det foreslaas derfor, at hans Embedsaldar vil være at regne fra hans Udnævnelse til Dommer i 1890. Ogsaa denne Bestemmelse har min Sympati, og jeg kan derfor i et og alt anbefale det foreliggende Lovforslag.

Da vi for 2 Aar siden fik Loven om vanartede og forsømte Børn, var man inde paa den rette Vej, men Loven forudsætter, at Staten, mere end Tilfældet er nu, skal tage sig af Børnehjemmene. Vore nuværende Børnehjem ere som oftest alt andet end tidssvarende og heldigt indrettede.

De have alt for smaa Midler at arbejde med, saa der bliver hverken Raad til at indrette saa gode Lokaler, som vor Tids Udvikling og Opdragelse kræve, eller til at faa tilstrækkelig mange og gode Lærerkrefter. Det er en Fejl, at Børn af vidt forskellig Alder skulle opdrages sammen, og det er en stor Fejl, naar baade forvildede Børn og hjemløse Børn skulle

være paa samme Anstalt. Forstanderne paa vore Opdragelsesanstalter ere stillede overfor en meget betydningsfuld og vanskelig Opgave, og vi have jo desværre haft triste Eksempler paa, at nogle af dem ikke have været deres Opgave voksen. Det bør være Statens Pligt ikke alene at øve Kontrol og føre Tilsyn med de Anstalter, som Staten giver Tilskud, men ogsaa at sørge for, at der bydes de Mænd og Kvinder, der have Evnen til at forstaa, altsaa opdrage hjemløse og vildfarne Børn, saadanne Vilkaar, at de kunne og ville paa-tage sig Gerningen.

Hvad nu den foreliggende Sag, særlig „Hebron“-Sagen, angaar, der har affødt disse Dages Debat, føler jeg mig ikke kaldet til hverken at være Fru Bransholms Dommer eller Fru Bransholms Forsvarer. Mig forekommer det, at Fru Bransholm i Valget af sine Straffemidler jævnlige er gaaet for vidt, undertiden alt for vidt, selv om man tager i Betragtning, at det var særlig vanskelige Børn, hun havde at opdrage; men paa den anden Side forekommer det mig, at det ærede Medlem for Aarhus Amts nordre Valgkreds (Sabroe) paa talrige Omraader har ladet det mangle paa grundig Undersøgelse, inden han udslyngede sine Beskyldninger og de personlige Sigtelser, der paa de mest graverende Punkter enten ere afkræftede eller ubeviste. Ved den Maade, hvorpaa det ærede Medlem har drevet sin Agitation, har han skadet den Disciplin, der maa være paa ethvert Børnehjem; han har skræmmet Forældre og Værger fra at anbringe Børnene paa Anstalterne, og han har vanskeliggjort, end yderligere vanskeliggjort, Tilgangen til Børnehjemmene af delige Opdragere.

For øvrigt ønsker jeg kun til Slutning at sige, at et Nederlag for det ærede Medlems Undersøgelsesmetode, Agitationsform og kritiske Sans ikke med logisk Nødvendighed medfører en Sejr for Fru Bransholm eller en Billigelse af hendes Opdragessystem.

Formanden: Folketingsmanden for Aarhus Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Sabroe: I Modsætning til den Tone, en vis Del af Højres Presse har anslaaet, har det ærede Medlem, der nu har talt paa Højres Vegne, jo i hvert Fald forsøgt at dele Lys og Skygge, saa vidt det stod til ham, i denne Sag. Jeg forstaaer meget vel, at efter det Standpunkt, den Presse,